

Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
WYDZIAŁ II
ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław
Wydział Informacji Sądowej – tel. 71 316-02-57

Dnia 7 grudnia 2022 r.
Sygn. akt II SA/Wr 763/22

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądowych

Gmina Bogusław Gorce
pl. Odrodzenia 1
58-370 Bogusław Gorce

DORĘCZENIE ODPISU SKARGI ORAZ ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 30 listopada 2022 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w sprawie ze skargi Pro Silver sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Wałbrzychu nr SKO 4131/22/2022 z dnia 24 sierpnia 2022 r. w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia doręcza odpis skargi z dnia 29 września 2022 r. oraz odpis odpowiedzi na skargę z dnia 27 października 2022 r.

Kierownik sekretariatu
z up. Aleksandra Bartczak
Bartczak

Pouczenie:

1. Strona i jej przedstawiciel ma obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby (art. 70 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. z 2022 r., poz. 329 t.j. ze zm. – zwanej dalej „p.p.s.a”). W razie zaniedbania tego obowiązku pismo wysłane pod dotychczasowy adres pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 2 p.p.s.a).
 2. Art. 46 § 1. Każde pismo strony powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
 - 2) oznaczenie rodzaju pisma;
 - 3) osnovę wniosku lub oświadczenia;
 - 4) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
 - 5) wymienienie załączników.
- § 2. Pismo strony powinno ponadto zawierać w przypadku:
- 1) gdy jest pierwszym pismem w sprawie:
 - a) oznaczenie miejsca zamieszkania, a razie jego braku – adresu do doręczeń, lub siedziby i adresów stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników.
 - b) numer PESEL strony wnoszącej pismo, będącej osobą fizyczną, oraz numer PESEL jej przedstawiciela ustawowego, jeżeli są obowiązani do posiadania albo posiadają go nie mając takiego obowiązku, lub

- c) numer w Krajowym Rejestrze sądowym, a w przypadku jego braku – numer identyfikacyjny REGON albo numer w innym właściwym rejestrze lub ewidencji, albo numer identyfikacji podatkowej strony wnoszącej pismo, niebędącej osobą fizyczną, która nie ma obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli jest ona obowiązana do jego posiadania,
- d) oznaczenie przedmiotu sprawy;
- 2) dalszych pism procesowych - sygnaturę akt.
- § 3. Do pisma należy dołączyć pełnomocnictwo lub jego wierzytelny odpis, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który w danej sprawie nie złożył jeszcze tych dokumentów przed sądem.
- § 4. Za stronę, która nie może się podpisać, podpisuje pismo osoba przez nią upoważniona, z wymienieniem przyczyny, dla której strona sama się nie podpisała - art. 46. p.p.s.a
3. Do każdego pisma strony należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom i dla dołączenia do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a).
4. W toku postępowania strona może wnieść o przyznanie prawa pomocy obejmującego częściowe lub całkowite zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych i powinien być złożony na urzędowym formularzu dostępnym w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl> (art. 243-246 i art. 252 § 2 p.p.s.a). Ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.
5. Strona traci uprawnienie do żądania zwrotu kosztów, jeżeli najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia, nie zgłosi wniosku o przyznanie należnych kosztów (art. 210 § 1 p.p.s.a).
6. Zgodnie z treścią art. 35 p.p.s.a:
- „§ 1. Pełnomocnikiem strony może być adwokat lub radca prawny, a ponadto inny skarżący lub uczestnik postępowania, jak również, małżonek, rodzeństwo, wstępni lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia, a także inne osoby, jeżeli przewidują to przepisy szczególne.
- § 2. Pełnomocnikiem osoby prawnej lub przedsiębiorcy, w tym nieposiadającego osobowości prawnej, może być również pracownik tej jednostki albo jej organu nadrzędnego. Dotyczy to również państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.
- § 3. Osoba prawna lub zarząd spółki partnerskiej świadczący na podstawie odrębnych przepisów pomoc prawną przedsiębiorcy, osobie prawnej lub innej jednostce organizacyjnej, mogą udzielić pełnomocnictwa procesowego – w imieniu podmiotu, któremu świadczą pomoc prawną – adwokatowi lub radcy prawnemu, jeżeli zostały do tego upoważnione przez ten podmiot.”
7. Sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli:
- 1) decyzja lub postanowienie są dotknięte wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach albo wydane zostały z naruszeniem prawa dającym podstawę do wznowienia postępowania;
- 2) strona zgłosi wniosek o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym, a żadna z pozostałych stron w terminie czterech dni od zawiadomienia o złożeniu wniosku nie zażąda przeprowadzenia rozprawy;
- 3) przedmiotem skargi jest postanowienie wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także postanowienie rozstrzygające sprawę co do istoty oraz postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie;
- 4) przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania;
- 5) decyzja została wydana w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II w rozdziale 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (art. 119 p.p.s.a).

POUCZENIE O WARUNKACH WNOSZENIA PISM ORAZ ICH DORĘCZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ.

1. Pisma procesowe w postępowaniu sądoadministracyjnym mogą być sporządzone w postaci papierowej albo w formie dokumentu elektronicznego.
2. Pisma w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do sądu administracyjnego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem platformy ePUAP, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
3. Pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno spełniać wszystkie wymogi pisma w postaci papierowej, czyli zawierać:
- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 2) oznaczenie rodzaju pisma;
- 3) osnovę wniosku lub oświadczenia;
- 4) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 5) wymienienie załączników.
- Jeżeli jest pierwszym pismem w sprawie powinno także zawierać:
- a) oznaczenie miejsca zamieszkania, a w razie jego braku - adresu do doręczeń, lub siedziby i adresów stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
- b) numer PESEL strony wnoszącej pismo, będącej osobą fizyczną oraz numer PESEL jej przedstawiciela ustawowego, jeżeli są obowiązani do jego posiadania albo posiadają go nie mając takiego obowiązku, lub

- c) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku - numer identyfikacyjny REGON albo numer w innym właściwym rejestrze lub ewidencji, albo numer identyfikacji podatkowej strony wnoszącej pismo, niebędącej osobą fizyczną która nie ma obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli jest ona obowiązana do jego posiadania,
- d) oznaczenie przedmiotu sprawy, a w przypadku gdy jest kolejnym pismem w sprawie - sygnaturę akt (art. 46 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
 5. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
 6. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
 7. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pisma i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
 8. Do pisma należy dołączyć pełnomocnictwo lub jego wierzytelny odpis, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który w danej sprawie nie złożył jeszcze tych dokumentów przed sądem. Pełnomocnictwo udzielone w formie dokumentu elektronicznego podpisuje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 37 § 1 i art. 37a p.p.s.a.).
 9. Składając pismo w formie dokumentu elektronicznego strona może skorzystać ze wzorów dokumentów elektronicznych udostępnionych na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP).
 10. Sąd potwierdza wniesienie pisma w formie dokumentu elektronicznego do swojej elektronicznej skrzynki podawczej przez przesłanie urzędowego poświadczenia odbioru (art. 49a p.p.s.a.).
 11. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
 12. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczania korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).
 13. W celu doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego na adres elektroniczny adresata wysyłane jest zawiadomienie zawierające informację o możliwości odbioru pisma w formie dokumentu elektronicznego, wraz ze wskazaniem adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać dokument i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia dokumentu, a także pouczenie o sposobie odbioru tego pisma i informacja o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 74a § 3 p.p.s.a.).
 14. Datą doręczenia pisma będzie data podpisania przez adresata pisma urzędowego poświadczenia odbioru. W przypadku nieodebrania tego pisma, po upływie siedmiu dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, na adres elektroniczny adresata zostanie wysłane powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma. Po upływie czternastu dni od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia nieodebrana korespondencja sądowa będzie uważana za doręczoną (art. 74a § 5 - 8 p.p.s.a.).
 15. W przypadku uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone sąd umożliwia adresatowi dostęp do treści tego pisma w systemie teleinformatycznym sądu oraz do informacji o dacie uznania pisma za doręczone i datach wysłania zawiadomień przez okres co najmniej trzech miesięcy od dnia uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone (art. 74a § 9 p.p.s.a.).
 16. Strona może w każdej chwili zrezygnować z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W takiej sytuacji sąd doręcza pismo stronie w sposób tradycyjny. Oświadczenie o rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej może być złożone jedynie w formie dokumentu elektronicznego (art. 74a § 2 p.p.s.a.).

PRO SILVER Sp. z o.o.

Warszawa, dnia 29 września 2022 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu**

Wydział II

ul. Świętego Mikołaja 78-79

50 – 126 Wrocław

za pośrednictwem

Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w Wałbrzychu

Al. Wyzwolenia 24

58 – 300 Wałbrzych

Skarżący: Pro Silver Sp. z o.o.

ul. Okólnik 11/2

00 – 368 Warszawa

SKARGA

Działając w imieniu Pro Silver Sp. z o.o. w Warszawie, wnoszę skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Wałbrzychu z dnia 24 sierpnia 2022 r. Nr SKO 4131/22/2022 utrzymującą w mocy decyzję z dnia 27 czerwca 2022 r. Nr WIM.6620.1.22.2021.2022 Burmistrza Miasta Boguszów – Gorce w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”.

Decyzji powyższej zarzucam:

1. przepisów o postępowaniu administracyjnym, tj.: - art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie „k.p.a.”, ponieważ w sprawie zakończonej decyzją dnia 27 czerwca 2022 r.

e-mail: prosilver@vp.pl

Siedziba firmy:
ul. Okólnik 11/2/1
00-368 Warszawa

KRS: 0000826211
NIP: 525-281-43-31
REGON: 385488859

Zgodne z oryginałem
stwierdzam

Adres do korespondencji:
ul. Starojawska 96a
59-400 Jawor

tel.: 76 871 74 08

Konto PLN: 87 1600 1462 1897 5725 7000 0001

- wypełnicza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”;
2. zasądzenie kosztów postępowania i kosztów zastępstwa procesowego od strony przeciwnej.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 czerwca 2022 r. Burmistrz Miasta Boguszów – Gorce odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przez Spółkę z o.o. Pro Silver w Warszawie przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełnicza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”. Uzasadniając decyzję organ I instancji odwołał się z w zasadzie do wyników postępowania przeprowadzonego z udziałem społeczeństwa, a w szczególności mieszkańców zamieszkujących w niedalekiej odległości od planowanego przedsięwzięcia, których obawy dotyczą możliwości występowania w upalne i wietrzne dni nieprzyjemnych zapachów pochodzących (odorów) z ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych, które będą wykorzystywane do produkcji polepszacza glebowego, hałasu urządzeń wykorzystywanych do produkcji oraz pyłów pochodzących ze wzmożonego kołowego transportu ciężarowego związanego z dostarczaniem materiałów służących do produkcji polepszacza do gleby, tj. odpadów ściekowych, wapna gaszonego, pyłu węgla brunatnego i mączki bazaltowej jak również służących do produkcji środka do rekultywacji gruntu, tj. materiałów budowlanych zawierających gips, kompostu i odpadów ulegających biodegradacji. Uwzględniając te obawy Burmistrz Miasta Boguszów – Gorce, krytycznie odniósł się do „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełnicza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce”, wykonanego przez Eko – Efekt Sp. z o.o. w Warszawie w styczniu 2021 r. i przedłożonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia wskazując, że raport ten nie uwzględnia prognozowanego poziomu emisji substancji odorotwórczych w związku z przetwarzaniem odpadów organicznych w postaci ustabilizowanych odpadów ściekowych oraz odpadów z instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, co może mieć negatywny wpływ na życie i zdrowie okolicznych mieszkańców. Dodał przy tym, że realizacja planowego przedsięwzięcia narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. W art. 5 Konstytucji RP oraz art. 3 pkt 50 ustawy – Prawo ochrony środowiska, ponieważ brak jest stosownych uregulowań prawnych pozwalających na miarodajną analizę odorów. Ponadto organ zakwestionował możliwość użycia wytwarzanych produktów jako polepszacza gleby oraz wypełnicza do rekultywacji, przed uzyskaniem przed uzyskaniem zgodny ministra właściwego do spraw rolnictwa, co będzie mogło nastąpić

Zgodne z oryginałem
stwierdzone

po uzyskaniu analizy uzupełniającej na zawartość cynku i miedzi, która nie została wykonana.

W odwołaniu od powyższej decyzji z dnia 15 lipca 2022 r. skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Wałbrzychu Spółka podniosła zarzuty dotyczące tak naruszenia przepisów p postępowaniu administracyjnym zawartych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80, k.p.a. w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy jak również z uwagi na naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 80 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W szczególności w odwołaniu podkreślono, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę: 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Spółka powołując się na orzecznictwo sądowo – administracyjne (wyrok NSA z dnia 13 grudnia 2019 r., sygn. akt II OSK 342/18), wskazała, że zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przedłożony przez inwestora raport nie jest jedynym dokumentem w oparciu, o który wydaje się decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Istotą rolę zgodnie z powołanym przepisem odgrywają także wyniki postępowań uzgodnieniowych. Pogląd taki został niejako podzielony w decyzji organu odwoławczego, który wskazał w uzasadnieniu swojej decyzji (str. 7), że raport jest dokumentem prywatnym inwestora i podlegającym ocenie właściwego organu i przedstawieniem własnego poglądu inwestora, przy zaakceptowaniu, że pogląd ów jest stanowiskiem rzeczoznawcy, który go sporządził. Raport ów, jak dalej stwierdza Kolegium jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu wskazaną w petitum skargi decyzją utrzymało w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że szczegółowa analiza raportu doprowadziła do stwierdzenia, że raport ten nie odpowiada warunkom formalnym, ponieważ nie zawiera racjonalnego wariantu alternatywnego, a jedynie wariant zerowy – niepodjęcia przedsięwzięcia, co zdaniem organu nie jest wariantem alternatywnym. Wobec takiego stwierdzenia organu odwoławczego wskazać należy, że skoro raport był dotknięty wadą formalną we wskazanej wyżej postaci, to obowiązkiem organu I instancji było wezwanie strony do jego uzupełnienia w tym zakresie. Tymczasem skierowane do Spółki, w toku postępowania wezwanie z dnia 23 maja 2022 r. w trybie art. 50 § 1 k.p.a., nie dotyczyło uzupełnienia raportu o wariant alternatywny zamierzonego przedsięwzięcia, lecz innych kwestii, a mianowicie w zakresie

Zgodnie z oryginałem
stwierdzam

negatywnego oddziaływania inwestycji na powietrze atmosferyczne. Zatem dopatrzenie się przez organ odwoławczy braku formalnego raportu, który powinien być zostać uzupełniony postępowaniu pierwszo-instancyjnym, stanowiło już wystarczającą podstawę do stwierdzenia o przeprowadzeniu tego postępowania z naruszeniem przepisów art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a, co winno skutkować jej uchYLENIEM i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji względnie o uzupełnienie dowodu w postaci raportu w toku postępowania odwoławczego. Skoro więc Kolegium dopatrzyło się wady formalnej raportu i jednocześnie nie podjęło kroków w celu jego uzupełnienia w brakującym zakresie, to bez jego uzupełnienia nieuprawnionym było wydanie orzeczenia utrzymującego w mocy decyzję organu I instancji. Wobec takiego stanowiska decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miało stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia będącego przedmiotem sprawy. Organy te wydały postanowienia odpowiednio z dnia 11 października 2021 r. oraz z dnia 26 maja 2021 r. Pierwszy z tych organów stwierdził, że planowana inwestycja nie powinna: stanowić ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego, oddziaływać na powietrze atmosferyczne, znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze, negatywnie oddziaływać na krajobraz, wpływać na dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy. Drugi wskazał natomiast, że zastosowanie zaproponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych oraz właściwa organizacja prac realizacyjnych przedsięwzięcia zapewnią niezbędną ochronę środowiska wodnego, przez co planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych. Żadne z tych uzgodnień nie zostało wzięte pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosku Spółki. Stanowisko organów uzasadnione zostało natomiast zdarzeniami, przyszłymi oraz brakiem spełnienia wymogów dotyczący poziomu odorów emitowanych z ustabilizowanych odpadów organicznych z oczyszczalni ścieków, który to poziom dla konkretnych inwestycji nie zostały w żaden sposób określone w przepisach prawa. Zatem wydanie decyzji nie może być uzasadnione przewidywanym emitowaniem odorów. Organy I i II instancji w żaden sposób nie odniosły się do określonego w raporcie sposobu wytwarzania produktów, nie wzięły pod uwagę, że materiały używane do produkcji nie będą magazynowane, lecz na bieżąco przywożone i na bieżąco będzie wywożony produkt. Organ odwoławczy zakłada z góry, że materiały służące wytwarzaniu produktów nie będą na bieżąco przywożone i wywożone (str. 26 decyzji), gdyż „w codziennej praktyce funkcjonowania zakładu nie musi wcale mieć miejsca i negatywnie wpłynie to środowisko oraz życie i zdrowie ludzi”. Twierdzenie takie, nieznajdujące jakiegokolwiek potwierdzenia, jest nieuprawnione i bezpodstawne i opiera się na zdarzeniach przyszłych i niepewnych. Można tylko stwierdzić, że organ nie bierze pod uwagę, że sposób wytwarzania produktu w sposób niezgodny z opisem w raporcie, w przypadku stwierdzenia takiego stanu rzeczy, może skutkować podjęciem przez właściwe organy działań w celu

Zgodne z oryginałem
stwierdzam

wstrzymania działalności zakładu, a nie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Analiza uzasadnienia decyzji organów obu instancji można dojść do przekonania, że organy te nie wskazując na konieczny do uzupełnienia zakres raportu (poza zakresem, który nie może być uzupełniony w zakresie wydzielania odorów z uwagi na brak norm) biorą pod uwagę te okoliczności, które mogą wywołać negatywne skutki nie tyle dla środowiska, ile niepewne dla mieszkańców i prowadzonych przez nich działalności. Nie bierze przy tym pod uwagę istotnych stwierdzeń zawartych w opinii powołanego przez sam organ I instancji biegłego sądowego dr. inż. Jakuba Duszczyka „sporządzonej w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”, który szczegółowo odniósł się do wszystkich kwestii dotyczących środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia. Wskazał przy tym jednoznacznie, na podstawie przekazanego mu materiału dowodowego, że w zastosowana w raporcie technologia nie przyczyni się do powstania szkody dla pobliskiego potoku o nazwie „Potok Lesak”, wyłączając poważną awarię (co może przydarzyć się również przy innego rodzaju działalności). Wskazał przy tym, co skrętnie pomijają organy obu instancji, iż obok planowanej inwestycji zlokalizowany jest punkt selektywnego odbioru odpadów komunalnych (któremu może przydarzyć się również poważna awaria – przypis strony). Wobec powyższego biegły nie dopatrywał się realnego negatywnego wpływu na sąsiednie tereny. Dalej biegły wskazał, że w produkcji inwestor nie będzie używał substancji organicznych toksycznych w tym pestycydów, środków ochrony roślin (w tym herbicydów), insektycydów, a jedynym negatywnie wpływającym czynnikiem na pasieki może być emitowany hałas, jednak nie zostało naukowo udowodnione, że może on mieć wpływ na pszczoły miodne. W konsekwencji uznał, że nie dopatruje się on wpływu przedsięwzięcia na pszczoły miodne. W dalszej kolejności biegły wskazał, że zakład będzie znajdował się przy trasie kolejowej emitującej hałas, wobec czego nie dopatruje się negatywnego i bezpośredniego wpływu hałasu pochodzącego z wykonywanych prac na terenie planowanej inwestycji i podczas jej rozruchu. Natomiast w zasadniczej kwestii, która zasadniczo zdecydowała o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji, biegły zajął stanowisko, które nie zostało przez organ uwzględnione. Mianowicie stwierdził, że uciążliwości zapachowej w związku z planowanym przedsięwzięciem, w przypadku materiałów wilgotnych, nie można wykluczyć, szczególnie gdy w okolicy są czynne ośrodki agroturystyczne. Jednakże, jak podkreślił biegły, tuż obok znajduje się przedsiębiorstwo, które jest emitentem substancji odorowych (Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych). Wobec powyższego, z uwagi na brak ustawy odorowej, nie można w tym zakresie udzielić jednoznacznej i kategorycznej odpowiedzi. Należałoby zatem, zdaniem Spółki, przeprowadzić czynności wyjaśniające w jakim stopniu substancje odorowe PSZOK oddziałują na ludzi zamieszkujących w pobliżu. Ten fakt w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji został całkowicie pominięty, a ma

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

on istotne znaczenie, albowiem nie można dyskryminować jednych przedsiębiorców na rzecz drugih. Biegły przyznał, że realnym wpływem na zdrowie człowieka będzie możliwość występowania uciążliwości zapachowej, jednakże z uwagi na brak ustawy odorowej nie można odnieść emitowanych substancji odorotwórczych do wartości normatywnych.

Istotnym w sprawie jest jednak to, że powołany przez organ I instancji biegły we wnioskach do opinii wskazał, że autorzy raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinni go zrewidować i uzupełnić w zakresie elementów wskazanych przez biegłego w części wstępnej opinii. W żadnym jednak stopniu biegły nie wskazał, że raport ten nie może być przyjęty jako dowód w sprawie. Powyższe zatem nie dawało organowi I instancji podstawy do wydania decyzji o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia Spółki, lecz obligowało ten organ do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego celem uszczegółowienia raportu o kwestie, które mogą zostać ustalone. W konsekwencji organ odwoławczy obowiązany był uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia, choćby w celu wystąpienia do właściwego organu nadzoru sanitarnego o w kwestii wpływu emisji odorów na zdrowie mieszkańców w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia z uwagi na brak norm odorowych. Tym samym organ I instancji, naruszając powołane na wstępie przepisy o postępowaniu administracyjnym, nie podjął wszystkich czynności w celu dokładnego wyjaśnienia sprawy, ponieważ wyczerpująco nie zebrał i rozpatrzył całego materiału dowodowego w konsekwencji czego ustalenia faktyczne w sprawie nie zostały dokonane na podstawie całokształtu materiału dowodowego. Skutkiem tego było wadliwe uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji, w którym przywołał tylko te okoliczności i dowody, jak również przepisy prawa, które przemawiały za załatwieniem sprawy na niekorzyść strony jak: dotyczące wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, które negując możliwość realizacji inwestycji Spółki z uwagi na emisję odorów, jednocześnie nie neguje możliwości funkcjonowania obok innego przedsięwzięcia emitującego odory, tj. PSZOK, braku możliwości wprowadzenia produktu do obrotu wskutek braku uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, co nie ma w ogóle znaczenia dla wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. Wobec powyższego obowiązkiem organu odwoławczego było uchylenie decyzji organu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Utrzymując w mocy decyzję organu I instancji, organ odwoławczy nie zwrócił jednocześnie uwagi, że organ ten pominął dowody, które przemawiają na korzyść Spółki, tj. uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowo – administracyjnym, por. wyrok NSA z dnia 18 października 2019 r, sygn. akt II OSK 2952/17 (opubl. w CBOSA), „organ nie jest związany uzgodnieniami, ale ma je brać pod uwagę, nie może ich pominąć. To nie jest to samo co zwiążanie organu, które powoduje, że organ nie dokonuje analizy materiałów tylko bezwzględnie stosuje je w wydanej decyzji”. Tymczasem Burmistrz Miasta Boguszków – Gorce wskazanych uzgodnień nie wziął w

Zgodnie z oryginałem
ctwierdzam

ogóle pod uwagę, co czyniło zarzut odwołania o naruszeniu art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. w pełni uzasadnionym.

I wreszcie końcowo odwołując się do unormowań konstytucyjnych dotyczących zasady zrównoważonego rozwoju, organy obu instancji nie widzą innych zasad zapisanych w Ustawie Zasadniczej jak choćby wynikającej z jej art. 20 zasady społecznej gospodarki rynkowej opartej na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. W tym znaczeniu, w ocenie Spółki, sprzeczne z powołanym przepisem jest postępowanie organu w odniesieniu do przedsiębiorcy, który w nabywa nieruchomość w celu prowadzenia działalności gospodarczej przysparzającej dochody budżetowi państwa i budżetom gmin z tytułu należnych podatków, zatrudniającemu pracowników, ma prawo do wykonywania tej działalności w miejscach do tego przeznaczonych. Spółka nabywając nieruchomość, która w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dopuszcza prowadzenie działalności w zakresie w jakim wystąpiła o ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla realizowanego przedsięwzięcia, ma oczekiwanie, że działalność ta nie będzie torpedowana arbitralnym rozstrzygnięciem organu władzy samorządowej. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym podkreśla się (por. m.in. wyrok WSA w Krakowie z dnia 29 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 502/18 (opubl. w CBOSA), że „zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”. W sprawie nie budzi wątpliwości, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania Miasta Boguszów – Gorce. Ograniczenie możliwości prowadzenia działalności przez Spółkę stawia pod znakiem zapytania w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego, konieczność zapłaty podatku od nieruchomości od nieruchomości, na której ma zostać zrealizowane przedsięwzięcie, w stawce właściwej dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie może być przy tym mowy aby, oprócz uwarunkowań prawnych dopuszczających realizację inwestycji, zasadnicze i decydujące znaczenie miały okoliczności pozaprawne i które nie zostały w żaden sposób udowodnione oraz powoływanie się zagrożenia (emisja odorów o ile wystąpi), których żaden sposób nie można sklasyfikować. Zauważyć przy tym należy, że zamierzenie Spółki, powoduje w istocie znacznie więcej korzyści dla środowiska niż strat, bo utylizacji będą podlegać odpady pobierane z legalnych i pewnych źródeł. Ich utylizacja w drodze kontrolowanego procesu z pewnością służyć będzie środowisku naturalnemu. To chyba zdecydowanie lepsze rozwiązanie niż wywożenie odpadów komunalnych na nielegalne składowiska lub do lasów, o czym często słychać w mediach. Z reguły jest to powodowane tym, że organy administracji kierując się, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, jedynie protestami społecznymi, nie biorą pod uwagę faktu, że ci mieszkańcy nie przyjmują do wiadomości, że również sami produkują odpady (ścieki), a zatem muszą choćby w nieznacznym stopniu ponosić skutki ich wytwarzania wiążące się z koniecznością utylizacji. W wyniku procesu produkcyjnego powstanie produkt

bezpieczny i służący ochronie środowiska. Za odmową wydania decyzji nie może też przemawiać fakt uciążliwości związanych z transportem komponentów i produktu dla okolicznych mieszkańców. Czy bowiem, gdyby w miejscu planowanej produkcji prowadzić skład węgla, bądź innego rodzaju działalność, np. hurtownię budowlaną lub zakład produkujący beton, na gruntach, co trzeba wyraźnie podkreślić, przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego do prowadzenia działalności gospodarczej, nie istniałyby uciążliwości związane z transportem.

Oparcie zatem decyzji organów obu instancji na niewłaściwym rozumieniu przepisów prawa zastosowanych w sprawie do nieustalonego w sposób rzetelny stanu faktycznego sprawy uzasadnia złożenie niniejszej skargi.

Mając na uwadze powyższe oraz argumentację podniesioną w odwołaniu od decyzji organu I instancji, która nie została w należyty sposób rozważona przez organ odwoławczy, wniesione skargi jest uzasadnione i konieczne.

PREZES ZARZĄDU

Henryk Gawrzoł

Wałbrzych 27 października 2022 r.

SKO 4131/22/2022

Wojewódzki Sąd Administracyjny
ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław

Strony Skarżąca: Pro Silver Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Okólnik 11/2, 00-368 Warszawa

Strona przeciwna: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu
Al. Wyzwolenia 24, 58-300 Wałbrzych

Odpowiedź na skargę

Stosownie do art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022, poz. 329) – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu przekazuje wraz z całością akt sprawy, odpowiedź na Pro Silver Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie na ostateczną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Wałbrzychu z dnia 24 sierpnia 2022 r.

Nr SKO 4131/22/2022 utrzymującą w mocy decyzję Burmistrza Miasta Boguszowa - Gorce z dnia 27 czerwca 2022 r. Nr WIM.6220.1.22.2021.2022 odmawiającą wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów - Gorce na terenie działki nr 2/44, obręb nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”.

Zaskarżonej decyzji zarzucono jak w skardze.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu wnosi o oddalenie skargi.

Skarga została wniesiona w terminie.

Uzasadnienie

Zarzuty zawarte w skardze nie zasługują na uwzględnienie.

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2022 r. Nr SKO 4131/22/2022 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu utrzymało w mocy decyzję Burmistrza Miasta Boguszowa - Gorce z dnia 27 czerwca 2022 r. Nr WIM.6220.1.22.2021.2022 odmawiającą wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów - Gorce na terenie działki nr 2/44, obręb nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

(Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) – instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.). Lokalizacja planowanego przedsięwzięcia obejmować będzie swym zakresem działkę o nr ewid. 2/44 w obrębie nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie-Gorcach, znajdującą się na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Kuźnic Świdnickich w mieście Boguszów-Gorce, przyjętym Uchwałą nr XLII/270/14 Rady Miejskiej w Boguszowie-Gorcach z dnia 29 maja 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Doln. z dnia 01.07.2014 r., poz. 2929). Przedsięwzięcie obejmuje umieszczenie na terenie części działki zakładu produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji. Produkty te wytwarzane będą zamiennie na tych samych urządzeniach mobilnych w zależności od dostarczonych do zakładu substratów. Do procesu produkcyjnego prowadzonego w planowanym zakładzie używane będą wyłącznie odpady inne niż niebezpieczne w łącznej ilości nieprzekraczającej 160 000 Mg/rok i 770 Mg/dobę. Przewidywana łączna roczna produkcja polepszacza do gleby i wypełniacza gruntów wynosić będzie maksymalnie 200 000 Mg/rok. Przetwarzanie odpadów w planowanym zakładzie realizowane będzie w procesie R12 (Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji RI-RI 1). Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na części działki nr 2/44 w obrębie nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie-Gorcach. Całkowita powierzchnia w/w działki wynosi ok. 1,25 ha. Planowane przedsięwzięcie będą stanowić urządzenia mobilne posadowione na terenie utwardzonym, w których realizowany będzie proces produkcji polepszacza gleb i środka rekultywacji gruntu w procesie recyklingu materiałowego (str.9 Raportu). W ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się budowy jakichkolwiek budynków (np. hal produkcyjnych itp.). Planowany jest montaż betonowych boksów na odpady/ surowce, a także utworzenie lub naprawa ogrodzenia działki, która obecnie ogrodzona jest tylko częściowo. Na terenie działki powstanie również zaplecze socjalno-biurowe w postaci modułowego kontenera biurowego i kontenera socjalnego. Odpady będą przywożone na teren zakładu pojazdami ciężarowymi z naczepami lub przyczepami przeznaczonymi do transportu materiałów masowych. Transport odpadów prowadzony będzie pod przykryciem np. plandeką. Następnie odpady wyładowywane będą do boksów (3 boksy), których maksymalna pojemność wynosi 24 Mg każdy (łączna pojemność wszystkich boksów na odpady wyniesie zatem 72 Mg). Boksy będą posadowione na utwardzonym terenie z odpływem odcieków do bezodpływowego szczelnego zbiornika (z separatorem).

Ze względu na charakter przedsięwzięcia, nie zakłada się magazynowania odpadów dłuższego niż jeden dzień, to co będzie przyjeżdżało na teren zakładu będzie na bieżąco przetwarzane. wykorzystywane będą odpady o kodzie 19 08 05 stanowiące ustabilizowane komunalne osady ściekowe, które w celu poprawienia właściwości mieszane będą z surowcami w postaci pyłu węgla brunatnego (ok. 15%), mączki bazaltowej (ok. 3%) oraz wapna gaszonego (ok. 2%). Proces przetwarzania odpadów, którego efektem ma być produkcja środka do rekultywacji gruntu (po procesie utraty statusu odpadu) obejmować będzie mieszanie odpadów 17 08 02 (materiały budowlane zawierające gips inne niż wymienione w 17 08 01), 19 05 03 (kompost nieodpowiadający wymaganiom tzn. nienadający się do wykorzystania) oraz 20 02 01 (odpady ulegające biodegradacji) w proporcji kolejno 70%, 25%, 5%. Zgodnie z informacją przedstawioną w raporcie, Inwestor zobligowany jest do uzyskania utraty statusu odpadów, a następnie do przeprowadzenia procedury wprowadzenia go na rynek jako produkt handlowy.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Na organie administracyjnym ciąży obowiązek zagwarantowania udziału w postępowaniu wszystkim podmiotom, które w danej sprawie mają prawnie chronione interesy. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie określa, jakie podmioty są uznawane za strony. Organ obwieszczeniem znak WIM.6220.1.4.2021 z dnia 12.02.2021 r. poinformował o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. Obwieszczenie zostało zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Boguszwie-Gorcach www.bip.boguszow-gorce.pl w dniu 15.02.2021 r. oraz było wywieszone na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Boguszwie-Gorcach w dniach od 15.02.2021 r. do 08.03.2021 r. W wyznaczonym terminie 21 dni nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, to jest m.in. Raport ze stycznia 2021 r., dodatkowe uzupełnienia do jego treści z kwietnia 2021 r. i lipca 2021 r. oraz protesty mieszkańców gminy Boguszw-Gorce zgłoszonych w trakcie trwania procedury udziału społeczeństwa tj. w dniach od 28.10.2021 r. do 29.11.2021 r., organ I instancji uznał, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy administracyjnej i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga wiadomości specjalnych, bez których brak jest możliwości weryfikacji prawidłowości danych przedstawionych w Raporcie, a dotyczących analizy uciążliwości związanych z realizacją i eksploatacją planowanego przedsięwzięcia. Organ I instancji przeprowadził w sprawie z urzędu dowód z opinii biegłego z dziedziny ochrony środowiska i chemii, celem oceny przedłożonego Raportu. Postanowieniem znak WIM.6220.1.18.2021.2022 z dnia 19.04.2022 r. dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłego-Jakuba Duszczyka, specjalisty z dziedziny ochrony środowiska i chemii. Postanowienie zostało zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Boguszwie-Gorcach www.bip.boguszow-gorce.pl w dniu 20.04.2022 r. oraz było wywieszone na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Boguszwie-Gorcach w dniach od 20.04.2022 r. do 05.05.2022 r. Obwieszczeniem znak WIM.6220.1.19.2021.2022 z dnia 20.04.2022 r. organ I instancji poinformował Strony postępowania o wydaniu w/w postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego oraz o wyznaczeniu nowego terminu załatwienia sprawy do dnia 31 maja 2022 r. W dniu 06.05.2022 r. do organu I instancji wpłynęła opinia biegłego sądowego nr 22/SI/04/2022 z dnia 05.05.2022 r. Opinia została zamieszczona na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Boguszwie-Gorcach www.bip.boguszow-gorce.pl w dniu 16.05.2022 r. W przedmiotowej opinii biegły zawarł ogólne uwagi do całokształtu udostępnionego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, zwłaszcza Raportu i jego uzupełnień, przeanalizował pytania organu określone w zleceniu wydania w/w opinii, wskazał kwestie wymagające wyjaśnienia przez Inwestora, doprecyzowania lub uzupełnienia, a także bazując na przedstawionych aktach sprawy przedstawił swoje wnioski. Pismem znak WIM.6220.1.18.2021.2022 z dnia 23.05.2022 r. organ I instancji po przeanalizowaniu w/w opinii biegłego sądowego, na podstawie art. 50 § 1k.p.a. wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia Raportu w terminie 10 dni od dnia otrzymania pisma. W dniu 06.06.2022 r. do Burmistrza Miasta Boguszw-Gorc wpłynęło uzupełnienie do Raportu z dnia 03.06.2022 r. Burmistrz Miasta Boguszw-Gorc przekazał w/w uzupełnienie do Raportu, stanowiące integralną jego część, następującym organom: Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu- pismem znak WIM.6220.1.18.1.2021.2022 z dnia 09.06.2022 r., Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Wałbrzychu

pismem znak WIM.6220.1.18.2.2021.2022 z dnia 09.06.2022 r., Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu pismem znak WIM.6220.1.18.3.2021.2022 z dnia 09.06.2022 r.

Zgodnie z przepisem art. 80 ust. 1 uoiś jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę : wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Określone wprost w ustawie podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej (art. 80 ust. 2, art. 81 uoiś) nie mają charakteru wyczerpującego. W przypadku, gdy ustalenia raportu są niekompletne i nie pozwalają wyjaśnić charakteru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, zachodzi samoistna przesłanka do odmowy wydania pozytywnej decyzji środowiskowej.

Lokalizacja i rodzaj przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów-Gorce” budzi zdecydowany sprzeciw społeczności lokalnej, gdyż jest to duże przedsięwzięcie, które zdaniem społeczności lokalnej, będzie miało mieć negatywne oddziaływanie na środowisko, zwłaszcza w zakresie takich jego komponentów jak powietrze, gleba i woda, a także na zdrowie i życie ludzi. Jak wynika z Raportu (str. 32) wnioskodawca nazywany inwestorem przewiduje prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów takich jak ustabilizowane komunalne osady ściekowe o kodzie 19 08 05, materiały budowlane zawierające gips inne niż wymienione w 17 08 01, kompost nieodpowiadający wymogom (nienadający się do wykorzystania), odpady ulegające biodegradacji o kodzie 20 02 01, pył węgla brunatnego, maczka bazaltowa wapno gaszone.

Jak już wskazano wyżej Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

Brak jest możliwości wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia) na podstawie niekompletnego raportu, który nie spełnia warunków określonych w art. 66 uoiś. W tej sytuacji organ prowadzący postępowanie ocenowe jest zobowiązany do wnikliwej i krytycznej weryfikacji przedłożonego przez inwestora raportu pod kątem wymagań uregulowanych w art. 66 uoiś. Organ ocenia zatem raport pod kątem jego zupełności, rzetelności i spójności. Przedłożony przez inwestora raport i zawarte w nim twierdzenia nie odpowiadają w całości wymogom prawa z art. 66 uoiś. Zgodnie z treścią art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać: opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
- b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Przechodząc do oceny treści znajdującego się w aktach I instancji Raportu wskazać należy, że na str. 62 raportu przedstawiono wariant „zerowy” – niepodejmowania przedsięwzięcia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii przedstawienia w raporcie tzw. wariantu "zerowego" należy wskazać, że w świetle orzecznictwa tzw. wariant "zerowy", a więc polegający na braku realizacji przedsięwzięcia nie stanowi wariantu alternatywnego, o którym stanowi przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. a jak i lit. b uoiś (por. *wyroki* NSA z 19 listopada 2019 r., sygn. II OSK 3321/17, *wyroki* NSA z 17 października 2017 r., sygn. II OSK 257/16). Należy

zwrócić uwagę, że ustawodawca w art. 66 ust. 1 pkt 4 uoiś mówi jedynie o opisie przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową i nie używa słowa "wariant". Niepodejmowanie przedsięwzięcia nie jest zatem wariantem realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś Brak realizacji przedsięwzięcia nie może być jednocześnie wariantem jego realizacji. Dokonywanie wykładni, w ten sposób, że łączy się treść art. 66 ust. 1 pkt 4 z treścią art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś wyprowadza się z tego połączenia wnioszek, że jednym z wariantów przedsięwzięcia jest wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia nie jest logiczne, jest błędne i nie jest zgodne z treścią cytowanych przepisów uoiś.

Wykładnia art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś musi uwzględniać treść traktatów UE. Zgodnie z art. 191 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/2), polityka Unii w dziedzinie środowiska naturalnego przyczynia się do osiągnięcia następujących celów: - zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego; - ochrony zdrowia ludzkiego; - rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych; - promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska, w szczególności zwalczania zmian klimatu. Polityka Unii w dziedzinie środowiska stawia sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii. Opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie "zanieczyszczający płaci" (art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Należy podkreślić, że zgodnie z prawidłową wykładnią art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś wymagana wariantowość przedsięwzięcia polega na przedstawieniu co najmniej 3 wariantów z uzasadnieniem ich wyboru. Ten ostatni wymóg trzeba wyeksponować. Przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi sposobami jego realizacji. Celem wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego jest poszukiwanie alternatywnych rozwiązań pozwalających zrealizować przedsięwzięcie w sposób racjonalny najkorzystniejszy dla środowiska. Nie można zatem zredukować wymaganych trzech wariantów w istocie do wariantu inwestorskiego – preferowanego i wariantu alternatywnego, Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/30), Unia ustanawia rynek wewnętrzny. Działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska. Wspiera postęp naukowo-techniczny. W prawie wtórnym UE cel w postaci zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska jest często łączony z osiągnięciem wysokiego poziomu zdrowia. Przykładem takiego połączenia dwóch wyżej wspomnianych celów może być dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz.Urz.UE.L 189, s. 12, z późn. zm.) Według tej dyrektywy osiągnięcie wysokiego poziomu zdrowia i ochrony środowiska jest częścią polityki wspólnotowej, a ochrona przed hałasem znajduje się wśród przyjętych celów. W motywie 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.Urz.UE.L 152, s. 1, z późn. zm.) uznano, że niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.Urz.UE.C 202 z 2016 r., s. 389). W szczególności dyrektywa ta ma na celu promowanie zintegrowania z politykami Unii wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jego jakości, zgodnie z zasadą

zrównoważonego rozwoju, o czym mowa w art. 37 Karty praw podstawowych. W artykule tym Karta odwołuje się do tego terminu, stwierdzając, że wysoki poziom ochrony środowiska i poprawa jego jakości muszą być zintegrowane z polityką Unii i zapewnione zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Ujęcie w opisie analizowanych wariantów wariantu „zerowego” oznacza istotną wadliwość całego przedłożonego w niniejszej sprawie raportu (por. *wyrok* NSA z 28 kwietnia 2020 r., sygn. II OSK 1476/19, LEX nr 3018151) będącego podstawowym dowodem w sprawie wydania decyzji środowiskowej. Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 uoiś (por. *wyroki* NSA: z 17 stycznia 2018 r., sygn. II OSK 813/16; z 17 stycznia 2017 r., sygn. II OSK 89/16, publ.orzeczenia. nsa.gov.pl). Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko.

Ujęcie w Raporcie w opisie analizowanych wariantów wariantu „zerowego” uszło uwadze zarówno organów opiniujących jak i organu I instancji. Raport wraz z jego uzupełnieniami w zakresie przedstawienia wariantów realizacji przedsięwzięcia jest wadliwy.

Jak wynika ze str. 31 i nast. Raportu Inwestor w ramach przedsięwzięcia, ma na celu procedowanie utraty statusu odpadów dla nowo powstałych produktów : polepszacza do gleby (organiczno- mineralny) i środka do rekultywacji gruntu (wypełniacz). Tym celu przeprowadził szereg badań na podstawie których wystąpił do odpowiednich instytucji o uzyskanie stosownych opinii. Planowane przedsięwzięcie będą stanowić urządzenia mobilne posadowione na terenie utwardzonym w których będzie realizowany proces produkcji polepszacza do gleby i środka do rekultywacji w procesie recyklingu materiałowego. Dojazd do zakładu zapewniony zostanie poprzez ul. Dworcową. W ramach przedsięwzięcia nie planuje się budowy jakichkolwiek budynków czy hal.

Planowany jest montaż betonowych 3 boksów na odpady i 3 boksów na każdy z surowców (pył węgla brunatnego, mączka bazaltowa, wapno gaszone).

Najbliższe tereny zabudowy mieszkaniowej znajdują się ok 176 m od terenu planowanego zakładu. Na str. 69 Raportu wskazano, że na etapie realizacji przedsięwzięcia nie wystąpią uciążliwości dla ludzi zarówno na etapie budowy jak i realizacji, zaś na str. 81 Raportu wskazano że możliwość wystąpienia odorogennych beztlenowych procesów fermentacji będzie ograniczona. Z uzupełnienia do Raportu z dnia 14.04.2021 r. (str. 13) wynika, że polepszacz do gleby będzie charakteryzował się intensywnym, organicznym zapachem. Największy udział do produkcji polepszacza stanowią osady ściekowe, które posiadają skład zbliżony do obornika (zgodnie z informacjami podanymi na str. 35 Raportu). Wypełniacz do gruntów również będzie się charakteryzował intensywnym, organicznym zapachem, w polskim prawodawstwie brak jest definicji dla tego typu produktu, brak jest również procedur związanych z wprowadzeniem go na rynek. Inwestor planuje w tym przypadku procedować utratę statusu odpadu i w ten sposób wprowadzić wytworzony środek do rekultywacji na rynek.

Przedstawiony przez wnioskodawcę raport nie zawiera rzetelnego i pełnego opisu w zakresie: określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko, a w szczególności na ludzi, rośliny, zwierzęta i powietrze (art. 66 ust. 1 pkt 6 i 7 uoiś), gdyż wnioskodawca nie dokonał rzetelnej oceny uciążliwości odorowej przedsięwzięcia i jej wpływu na środowisko i zdrowie ludzi. Uzasadnionym jest więc twierdzenie, że dokument ten nie jest dokumentem wiarygodnym i mogącym stanowić podstawę oceny o zakresie i przewidywanych skutkach korzystania ze środowiska w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia. Wskazać należy, że z uwagi na rodzaj odpadów wykorzystanych do produkcji istotne znaczenie ma kwestia ewentualnej uciążliwości odorowej związanej z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia. Zasięg

takiej uciążliwości musi być zatem zbadany w każdej takiej sprawie. Okolicznością bezspornie utrudniającą badanie ww. uciążliwości jest brak w obowiązującym systemie prawa norm określających dopuszczalne wartości odorów (brak norm odorowych). Skład orzekający Kolegium w niniejszej sprawie przychylił się do linii orzecznictwa sądów administracyjnych zgodnie z którą taki stan normatywny nie zwalnia organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań z obowiązku dokładnego wyjaśnienia, czy ryzyko wystąpienia uciążliwości odorowej wystąpi w danej sprawie. Zdecydowanie również należy odrzucić, jako okoliczność mogącą uzasadniać odstępowanie od dokonywania takich ustaleń, rzekomą całkowitą relatywność, czy też subiektywizm ocen co do uciążliwości odorowej danego przedsięwzięcia (pogląd ten miałby się zatem zasadzać na nieakceptowalnym w ocenie składu orzekającego Kolegium przekonaniu, iż całkowicie niemożliwym jest, w braku norm odorowych, wskazanie jakiegokolwiek kryterium uciążliwości odorowej). Powyższe stanowisko klóci się bowiem w oczywisty sposób ze wskazaniami doświadczenia życiowego, w świetle których wprowadzenie próg odczuwania uciążliwości odorowej może różnić się w przypadku poszczególnych osób, niemniej okoliczność ta nie jest równoznaczna z nieistnieniem utrwalonej i łatwo dostępnej wiedzy na temat stopni uciążliwości odorowej, odbieranej przez zdecydowaną większość ludzi jako np. niska, średnia, wysoka, czy też bardzo wysoka. Wykazanie w toku postępowania administracyjnego, iż w świetle specjalistycznej wiedzy odorowa uciążliwość danego przedsięwzięcia oddziaływałaby w sposób zbyt daleko idący na najbliższe sąsiedztwo (w szczególności zajęte pod zabudowę mieszkalną) upoważnia organ orzekający w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań do odmowy wydania takiej decyzji.

Należy w tym kontekście wyraźnie zaznaczyć, iż podstawą odmowy nie jest w tej sytuacji sam sprzeciw lokalnej społeczności (bezsprzecznie bowiem okoliczność tego rodzaju nie może, przy spełnianiu przez przedsięwzięcie wymogów środowiskowych, stanowić samoistnej przeszkody do wydania żądanej przez wnioskodawcę decyzji), a jest nią brak możliwości zapobieżenia istotnemu negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (tj. oddziaływaniu na warunki życia ludzi, o których to warunkach mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy uoiś).

Zagadnienie uciążliwości odorowej należy przy tym ściśle odróżniać od zagadnienia emisji gazów do powietrza (amoniaku, czy też siarkowodoru). Aczkolwiek ww. gazy mają właściwości odorotwórcze, to dotrzymywanie przez inwestora wymogów co do dopuszczalnego pułapu takiej emisji (wymogi te ściśle określają stosowne przepisy wykonawcze) nie można automatycznie utożsamiać z brakiem uciążliwości odorowych.

Istota niniejszej sprawy sprowadzała się zatem do ustalenia, czy planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji odorów oddziałujących w sposób nieakceptowalny dla otoczenia terenu inwestycji, tj. w szczególności na pobliską zabudowę mieszkaniową, znajdującą się w odległości ca 200 m od terenu zakładu. Chodziło zatem o jednoznaczne ustalenie, czy odległość ta jest wystarczająca do uznania, że ta uciążliwość jest z punktu widzenia stałego pobytu ludzi akceptowalna, czy też nie.

Jedną z istotnych cech charakterystycznych postępowania dotyczącego ocen oddziaływania na środowisko jest prewencyjne zapewnienie celów ochrony środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Jego podstawowym celem jest dostarczenie wiedzy na temat ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków przedsięwzięcia na środowisko.

W ocenie planowanego przedsięwzięcia szczególną rolę odgrywa ogólny cel w postaci ograniczenia potencjalnych negatywnych skutków na środowisko.

Brak sparametryzowanych kryteriów dotyczących stopnia ogólnej uciążliwości zapachowej funkcjonowania zakładu, nie może uzasadniać odstąpienia w raporcie od jednoznacznej oceny tej uciążliwości. Zasada przezorności uregulowana w art. 6 ust. 2 Prawa ochrony środowiska,

zgodnie z którą kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, obliguje w pierwszej kolejności autora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku, gdy dany rodzaj zagrożenia związanego z realizacją przedsięwzięcia jest trudny do określenia i przewidzenia, do sporządzenia takiej oceny. Jeżeli bowiem z ustaleń faktycznych zinterpretowanych przy wykorzystaniu treści zasady przezorności wynika, że zakres oddziaływania odorowego planowanego przedsięwzięcia jest trudny do przewidzenia, to nie można odstąpić od przeprowadzenia takiej oceny przedsięwzięcia z powołaniem się na brak regulacji prawnych dotyczących jakości zapachowej powietrza. Z treści zasady przezorności, wynika, że dopuszczalne jest ograniczenie bądź zakaz realizacji przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, także w sytuacji, gdy ta możliwość nie została jeszcze w pełni, naukowymi metodami, dowiedziona i wykazana oraz z uwagi na brak regulacji prawnych w tym zakresie. Zasada przezorności oznacza, że należy zapobiegać wszelkim potencjalnym zagrożeniom dla środowiska poniżej poziomu, od którego należy już liczyć się z prawdopodobieństwem ich wystąpienia w przyszłości, wykorzystując w tym celu osiągnięcia nauki i techniki. W postępowaniu w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia opartym na zasadzie przezorności istotne znaczenie ma odsunięcie wszelkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ingerencje w środowisko powinny być ograniczone niezależnie od rozpoznanego stopnia istniejących obciążeń, tzn. niezależnie od norm immisji. Zakres dozwolonej ingerencji wyznacza dokonanie redukcji emisji w stopniu określonym za pomocą progresywnych reguł techniki (zob. J. Rotko, Normy techniczne w prawie ochrony środowiska, Wrocław 2000, s. 39.).

Brak norm prawnych określających standardy zapachowe instalacji nie może stanowić uzasadnienia dla odstąpienia od stosowania zasady przezorności. Obowiązywanie tej zasady jest konsekwencją potencjalnego ryzyka związanego z wystąpieniem bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Oznacza to, że nawet w sytuacji, kiedy to ryzyko nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 marca 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 3406/18).

W niniejszej sprawie analiza oddziaływania odorowego została przez organy uzgadniające pominięta. Już sama nazwa planowanego przedsięwzięcia nie jest adekwatna, ponieważ nie wskazuje, że pod nazwą zakładu do produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji odbywać będzie faktycznie się proces przetwarzania odpadów takich jak ustabilizowane komunalne osady ściekowe o kodzie 19 08 05, materiały budowlane zawierające gips inne niż wymienione w 17 08 01, kompost nieodpowiadający wymogom (nienadający się do wykorzystania) o kodzie 19 05 03, odpady ulegające biodegradacji o kodzie 20 02 01, pył węgla brunatnego, mączka bazaltowa, wapno gaszone w urządzeniach mobilnych stojących na wolnym powietrzu, bez zadaszenia czy osłon. Odpady i inne substancje użyte do produkcji narażone będą na warunki atmosferyczne deszcz, wiatr powodujące rozprzestrzenianie się na tereny sąsiadujące z zakładem odoru i pyłów. Autorzy Raportu nie dostrzegli, że oddziaływanie odorowe przedsięwzięcia wiąże się z oceną wpływu na zdrowie ludzi rozumiane szerzej, aniżeli wyłącznie zdrowie fizyczne. Podkreślić należy, że art. 62 pkt 1 lit. a uoiś nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm - substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich

życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu. Dlatego zaniechanie ustawodawcy w zakresie określenia obowiązujących norm dotyczących oddziaływania odorowego i określenia jednoznacznej metody ustalania tego oddziaływania nie zwalnia ani wnioskodawcy planującego korzystać ze środowiska, ani organu od dokonania analizy i oceny dopuszczalności realizacji inwestycji, w przedstawionych przez inwestora wariantach (por. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 828/19, Wyrok NSA z dnia 10 czerwca 2020 r., sygn. akt II OSK 3873/19).

W tej sytuacji uznać należy, że stawiana przez jego autorów teza o braku negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny jest nieuprawniona i nierzetelna.

I choć zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu jak i Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wydały postanowienia odpowiednio z dnia 11 października 2021 r. oraz z dnia 26 maja 2021 r. Pierwszy z tych organów stwierdził, że planowana inwestycja nie powinna: stanowić ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego, oddziaływać na powietrze atmosferyczne, znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze, negatywnie oddziaływać na krajobraz, wpływać na dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy. Drugi wskazał natomiast, że zastosowanie zaproponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych oraz właściwa organizacja prac realizacyjnych przedsięwzięcia zapewnią niezbędną ochronę środowiska wodnego, przez co planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych. To zauważyć w tym miejscu należy, że pozytywne stanowisko organu uzgadniającego nie obliguje automatycznie organu prowadzącego postępowanie główne, w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli ten ostatni organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. Dodatkowego wsparcia dla tej tezy należy upatrywać w trafnym poglądzie doktryny, iż organ występujący o uzgodnienie powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (tak wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 marca 2019 r., sygn. akt 3406/18 i cytowany tam K. Gruszecki, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Wrocław 2009, s. 229; tak też wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 października 2010 r., II SA/Po 411/10).

Zatem mimo pozytywnych uzgodnień jak wyżej nie zostały one uwzględnione w sprawie, z uwagi na zastosowanie w sprawie zasady przezorności określonej w art. 6 Prawa ochrony środowiska, nakazującej traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak pewność ich wystąpienia.

Wnioskodawca Raportie i jego uzupełnieniach nie przedstawił w sposób szczegółowy realnego wpływu, jaki planowane przedsięwzięcie będzie wywierać na warunki życia i zdrowie ludzi. Realizacja przedsięwzięcia w sposób znaczący wpłynie na jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu zakładu.

Art. 62 pkt 1 lit. a uoiś nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu.

Należy podzielić obawy mieszkańców w zakresie negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne, z uwagi na zwiększenie transportu drogowego w

jego rejonie oraz powodowane w związku z tym uciążliwości związane z hałasem, pyleniem niezorganizowanym oraz pogorszeniem stanu technicznego dróg dojazdowych do nieruchomości, na której planowane jest przedsięwzięcie..

W niniejszej sprawie zostały rozważone wszystkie kwestie, w tym m.in. uciążliwości związane z hałasem i pyleniem niezorganizowanym z związku ze zwiększeniem transportu kołowego w rejonie prowadzenia planowanego przedsięwzięcia, a także odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar inwestycji, szkodliwość emisji amoniaku, siarkowodoru i innych substancji organicznych na zdrowie ludzi, głównie wynikających z bliskiego sąsiedztwa przedsięwzięcia z zabudowaniami mieszkalnymi i zabudowaniami agroturystycznymi.

Stwierdzenie nadmierności wpływu emisji odorowych, oceniane przez pryzmat fundamentalnych dla prawa ochrony środowiska zasad prewencji oraz przezorności (art. 6 ust. 1 i 2 Prawa ochrony środowiska oraz art. 191 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), może uzasadniać odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia Tak wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku IV SA/Wa 2720/19 z dnia 09.09.2020r.

Sięgnięcie po środki ochrony środowiska, w tym reglamentacyjne, polegające na zakazie podejmowania pewnych działań, nie musi być następstwem wykazania szkodliwości tych działań, czyli jej udowodnienia w sposób wolny od wątpliwości, lecz może opierać się na uprawdopodobnieniu i wynikającej z niego hipotezie co do potencjalnego wpływu tych działań na środowisko. Tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku II OSK 2297/17 z dnia 15.03.2018r.

Mając na uwadze powyższe, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Wałbrzychu przekazuje sprawę do rozpatrzenia Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

- 1/ 1 egz. odpowiedzi na skargę
- 2/ akta sprawy II instancji
- 3/ akta organu I instancji
- 4/ skarga 1 egz. wraz z kopertą

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Wałbrzychu
Zbigniew Rutcki